Lieta Nr. 11370060216

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē, 2016.gada 6.oktobrī

Aizkraukles rajona tiesa
tiesnese J.Bebriša,
piedaloties prokuroram J.Duberim,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu neatliekamības kārtībā, kurā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, 168. [1]panta apsūdzēts /pers. B/, personas kods /personas kods/.

Aprakstošā daļa

/pers. B/ tīši sabojāja svešu mantu.

2016.gada 22.septembrī ap pulksten 20.20 /pers. B/ ieradās Pļaviņu novadā, Pļaviņās pie /pers. C/ mājas /adrese/, kur tīši, ar roku saplēsa mājas nojumes auduma pārsegumu, radot garu pārplēstu caurumu.

Ar savām darbībām /pers. B/ sabojāja cietušajai /pers. C/ piederošu mantu - mājas nojumes pārseguma audumu 20 EUR vērtībā, tā nodarot cietušai mantisko kaitējumu 20 EUR.

Ar savām noziedzīgajām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā.

/pers. B/ izdarīja ļaunprātīgu nolēmuma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību nepildīšanu.

/pers. B/ ar Aizkraukles rajona tiesas 2016.gada 15.augusta lēmumu Nr.3-12/0020 piemēroti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi un noteikti sekojoši ierobežojumi - aizliegums:

1) atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers.C/, /adrese/, Pļaviņās, Pļaviņu novadā, tuvāk par 50 metriem;

2) uzturēties /adrese/;

3) satikties ar /pers. C/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari;

4) jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/;

6) izmantot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /pers. C/.

Neskatoties uz to, 2016.gada 22.septembrī ap plkst. 20.00. līdz 20.30 /pers. B/ ļaunprātīgi nepildot Aizkraukles rajona tiesas lēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteiktos ierobežojumus, ieradās Pļaviņu novada, Pļaviņās, pie mājas /adrese/, kur uzturējās tiešā dzīvojamās mājas tuvumā un bija piegājis tai klāt, tā pārkāpjot noteikto aizliegumu - atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers.C/, tuvāk par 50 metriem.

Ar savām noziedzīgajām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 168. [1]pantā.

Motīvu daļa

Apsūdzētais /pers. B/ savu vainu viņam celtajā apsūdzībā atzina pilnībā un izteica lūgumu lietu skatīt bez pierādījumu pārbaudes.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokuroru, apsūdzēto, cietušo, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzina savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā un piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas izmeklēšanā izskaidrotas un sekas ir skaidras, apsūdzētā vaina ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzēto vainu, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā netiek izdarīta.

Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 185. panta pirmās daļas, jo viņš apsūdzībā norādītajā vietā un laikā izdarīja svešas mantas tīšu bojāšanu. Kā arī pēc Krimināllikuma 168. [1]panta, jo viņš izdarīja ļaunprātīgu Aizkraukles rajona tiesas 2016.gada 15.augusta lēmuma Nr.3-12/0020 par pagaidu aizsardzību pret vardarbību nepildīšanu. Tiesa atzīst, ka pastāv Kriminālprocesa likuma 520.pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Apsūdzētais /pers. B/ agrāk nav sodīts, pie administratīvā atbildības saukts un sodīts 7 reizes (*lietas 28.lapa*), nestrādā, apgādībā personas.

Nosakot sodu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35., 46., 47. un 48. pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus, vainīgā personību.

Apsūdzētais izdarījis noziedzīgus nodarījumus, kas ar Krimināllikuma 7. pantu pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas atzīts par mazāk smagu noziegumu, pēc Krimināllikuma 168. [1]panta par kriminālpārkāpumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta pirmās daļas 3.punktu atbildību apsūdzībā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas mīkstina apstāklis, ka apsūdzētais labprātīgi atlīdzinājis mantisko kaitējumu cietušajai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12.punktu apsūdzētā atbildību pastiprina apstākļi, ka noziedzīgie nodarījumi izdarīti alkohola ietekmē.

Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas sankcija paredz sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz diviem gadiem, vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Krimināllikuma 168. [1]panta sankcija paredz īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Atbilstoši Krimināllikuma 35.pantam soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa atzīst, ka brīvības atņemšanas sods, kaut vai īslaicīga brīvības atņemšana apsūdzētajam nav piemērojama, jo šāds sods būtu pārāk bargs un neadekvāts izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ņemot vērā to, ka /pers. B/ agrāk nav sodīts, smagas sekas viņa noziedzīgo darbību rezultātā nav iestājušās, savu vainu apsūdzētais ir atzinis un nožēlojis izdarīto, labprātīgi sedzis mantisko kaitējumu cietušajai, vēlējies noslēgt izlīgumu ar cietušo. Tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais piekrita lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, lai sekmētu kriminālistisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses (LR Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2008.gada 21.aprīļa spriedums lietā Nr.SKK-232.)

Savukārt sods naudas soda veidā apsūdzētajam nav piemērojams, jo atbilstoši Krimināllikuma 41.panta ceturtajai daļai, izvērtējot apsūdzēto mantisko stāvokli, tiesa uzskata, ka šis sods ir neatbilstošs, jo apsūdzētais nestrādā, nekāda nekustama manta viņam nepieder, viņam nav pastāvīgu ienākumu un ienākumi nav paredzami arī nākotnē, līdz ar to sprieduma izpilde var tikt neizpildīta.

Tiesa atzīst, ka /pers. B/ piemērojams sods piespiedu darbu veidā, veicot piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba un mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības. Piespiedu darbu persona izcieš no mācībām vai pamatdarba brīvajā laikā, savas dzīvesvietas apvidū bez atlīdzības, veicot sabiedriski derīgu darbu, tādējādi, atlīdzinot sabiedrībai nodarīto kaitējumu un ļaujot ietaupīt valsts un pašvaldību finanšu līdzekļus.

Pie šādiem apstākļiem, izvērtējot likuma sankcijā noteiktos soda veidus, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nosakāms sods piespiedu darba veidā. Šāds sods apsūdzētajam būs daudz audzinošāks nekā citi Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā, 168. [1]pantā noteiktie soda veidi un šāds sods būs taisnīgs un humāns.

Tā kā apsūdzētais izdarījis divus pastāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tad galīgais sods apsūdzētajam nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības Krimināllikuma 50. panta pirmās daļas noteiktajā kārtībā. Tiesa, ņemot vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, smagumu un sekas, atzīst par nepieciešamu piemērot daļēju sodu saskaitīšanas principu.

Lietā cietusī /pers. C/ pieteikusi mantisko kaitējumu 20 EUR apmērā, ko apsūdzētais samaksājis labprātīgi līdz tiesas sēdei. Telefonogrammā cietusī norāda, ka mantisku pretenziju pret apsūdzēto viņai nav. Pie šādiem apstākļiem lieta daļā par mantiskā kaitējuma kompensācijas piedziņu izbeidzama.

Lietā procesuālo izdevumu, lietisko pierādījumu nav.

Apsūdzētajam pirmstiesas izmeklēšanā drošības līdzeklis nav piemērots. Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam līdz sprieduma stāšanās spēkā dienai drošības līdzeklis nav piemērojams, jo tiesai neradās šaubas, ka apsūdzētais varētu izvairīties no sprieduma izpildes.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 527.-530. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 185. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 50 (piecdesmit) stundām.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 168. [1]pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 60 (sešdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības piespriestos sodus daļēji saskaitot, galīgo sodu /pers. B/ noteikt piespiedu darbu uz 80 (astoņdesmit) stundām.

Drošības līdzekli līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā /pers. B/ neizraudzīt.

Izbeigt lietu daļā par mantiskā kaitējuma kompensācijas piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā no pilna sprieduma pieejamības 2016.gada 7.oktobrī, sūdzību iesniedzot Aizkraukles rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots 2016.gada 7.oktobrī.

Tiesnese J. Bebriša